

[Rasmussen Flemløse.]

mere rede til at drøfte det, som Forholdet jo er det, at i det Forslag, der nu foreligger i Rigsdagen om Gældssanereringen, er dette Spørgsmaal om Landbrugets Forrentningsprocent ogsaa indgaaet som en Faktor, saaledes at det, hvis dette Forslag bliver gennemført, hvad han ventede, i den kommende Tid vilde faa Betydning ikke blot for Amtsskatterne, men ogsaa for dette langt videre Omraade.“

Man maatte da, forekommer det mig, forvente, at Ministeren vilde tage Initiativ til de nævnte Overvejelser og i Løbet af Saneringslovens Behandling paa Rigsdagen vilde møde med et Resultat af disse Overvejelser. Jeg har ikke paa noget Tidspunkt af Forhandlingerne i Udvalget set noget Resultat af den højtærede Ministers Initiativ paa dette Omraade. Ministeren har, som jeg sagde før, blot afvist uden at have vist Vej. Det fremgaar jo ogsaa af den højtærede Indenrigsministers Bemærkning før, at Ministeren fortsat overvejer.

Samtidig med at Amtsskatteoven i Fjor traadte i Kraft, bortfaldt Amtsrådernes Adgang til at ligne paa Kommunerne, bortfaldt altsaa Adgangen til at ligne en Del af Amtskommunernes Fornødenheder paa de personlige Skatteydere i Kredsen. I indeværende Aar, hvor den Forrentningsprocent, hvorefter Tilskuddet til Amtskommunerne beregnes, har været 3,1, er Statstilskuddet ansat til 5,6 Mill. Kr. Det tør vist paastaas, at Konjunkturerne i 1933 for Landbruget ikke betinger en Skatteforhøjelse til Amtskommunerne paa 14,4 Mill. Kr. Ogsaa paa Baggrund heraf skal vort Forslag ses. Naar jeg hertil føjer de, forekommer det mig, rimelige Betragtninger, mit Partis Ordfører, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds, for nylig anstillede, gaaende ud paa, at kun den faste Ejendom i Amtskommunen bærer bl. a. Udgiften til Sygehusene, maa jeg afgjort hævde, at vort Forslags saglige Begrundelse paa dette Omraade har været til Stede. Jeg ønsker i denne Forbindelse at understrege, at det ikke kan være rigtigt, at medens Sygehusudgifterne i Byerne i alt væsentligt bæres af Personer, skal Sygehusudgifterne paa Landet, bortset fra Statstilskuddet, bæres af de faste Ejendomme. Det kan ikke være rigtigt, at et stort Antal Personer skal nyde de amtskommunale Goder uden at være med til at dække de Udgifter, disse foranlediger.

Ministerens Bemærkninger i Almindelighed til Venstres Forslag bærer efter min Opfattelse i nogen Maade Vidnesbyrd om,

at den højtærede Minister ikke har næret noget særlig stort Ønske om i det hele taget at ændre den bestaaende Ordning. Ministeren oversaa, saa vidt jeg opfattede det, i sit første Eksempel — det Eksempel, hvor Statstilskuddet efter vort Forslag blev 15 Mill. Kr. —, at der efter vort Forslag paalægges Kredsens skattepligtige Personer $\frac{1}{3}$ af Forskellen mellem Statstilskuddet og Amtskommunens Behov, og det vil sige, at der maa lægges ca. 4 Mill. Kr. til. En noget mere dybtgaaende Undersøgelse af Forslaget vil sikkert underbygge mit Partis Ordførers Bemærkning, at den amtskommunale Byrde vil forskyde sig til de mere velhavende Kommuner, og inden for Kommunen vil Forholdet jo ganske simpelt være det, at Skatten til Amtskommunen fordeles nøjagtigt paa de enkelte Skatteydere efter det samme Forhold, som den personlige Kommuneskat fordeles. Jeg tror, at Forslagets Bestemmelse om, at den kommunale Skatteindtægt benyttes som Grundlag, afgjort vil fremme en mere rigtig Ligning fra Kommune til Kommune.

Den højtærede Minister kritiserede visse tekniske Bestemmelser i Stykkerne 6—9. Hvis der fra Ministerens Side havde vist sig nogen Vilje, ved jeg af Erfaring fra andre Lovgivningsomraader, at Ministeren bistaas af en fremragende dygtig Stab af Embedsmænd, som meget vel kunde have rettet mulige Uklarheder i Stk. 9.

Vedrørende Valgretten vil jeg kun sige, at Valgretten hidtil har været betinget af en vis Skattesvarelse, og vi ønsker vedblivende at opretholde denne; nu da Valgretten er direkte, maa den være afhængig af en vis Skattesvarelse til Kommunen, og jeg er enig med det ærede 2det Medlem for 6te Kreds i, at denne Opfattelse billiges af store Dele af Befolkningen.

Jensen-Aale: Da jeg første Gang havde Ordet, sagde jeg, at de to Partier var uenige om det positive og kun var enige om det negative, nemlig at standse Lovforslaget. Den senere Forhandling har jo vist, navnlig ved det ærede Medlem for 3die Kreds's (Blang) Optræden paa Talerstolen, at der endogsaa er Uenighed inden for Partierne, det vil sige, det har endnu ikke vist sig for Det konservative Folkepartis Vedkommende, men jeg kan jo ikke tænke mig, at alle dette Partis Medlemmer er fuldt enige. Uden at ville blande mig i Diskussionen mellem det ærede Medlem for 3die Kreds og den ærede Ordfører for Venstre vil jeg blot sige, at jeg kan let forstaa, at der kan være Uenighed om forskellige Punkter, fordi man staar